

Genesis Linear Translation by Yona Newman © 1998-2002

Genesis, Lech Lecha (Get thee out)

Ch. 12:1-20

בראשית, לך לך

- 1 And the Lord said to Abram: Go out of your country, and from your birthplace, and from your father's house, to the land which I will show you.
- 2 And I will make you a great nation, and I will bless you, and make your name great; and you will become a blessing.
- 3 And I will bless those that bless you, and the ones that curse you, I will curse; and in you shall be blessed all the families of the earth.
- 4 So Abram went as the Lord had told him; and Lot went with him, and Abram was seventy five years old at the time he left Haran.
- 5 And Abram took his wife Sarai, and his brother's son Lot, and all their possessions which they had acquired, and the (*lit*; soul) converts that they had made in Haran; and they left to go to the land of Canaan; and they came into the land of Canaan.
- 6 And Abram passed through the land up to (where) Shechem is, up to the terebinth of Moreh. And the Canaanites were in the land at that time.
- 7 And the Lord appeared to Abram, and said: To
- א ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך
- ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה
- ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה
- ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן
- ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען
- ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ
- ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת

your seed I will give this land;	
and he built there an altar to the Lord, who appeared to him.	ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו
8 And he went from there to the mountain to the east of Beth El, and set his tent,	ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה
with Beth El on the west, and Ai on the east; and he built there an altar to the Lord,	בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה
and called to the Lord by name.	ויקרא בשם יהוה
9 And Abram travelled carrying on towards the south. (End of open section)	ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה פ
10 And there was a famine in the land; and Abram went down to Egypt to stay there;	י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
for the famine was (very) severe in the land.	כי כבד הרעב בארץ
11 And it was, as he approached the entrance into Egypt, he said to his wife Sarai:	יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו
Now I know that you are a very attractive woman.	הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את
12 And it could be, that (when) the Egyptians see you, they will say: This is his wife;	יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
and they will kill me, but keep you alive.	והרגו אתי ואתך יחיו
13 Please say, you are my sister; that it will be well for me and for your sake,	יג אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך
that I may stay alive because of you.	וחיתה נפשי בגללך
14 (Start of second aliyah) And it happened, that when Abram entered Egypt,	יד שני ויהי כבוא אברם מצרימה
and the Egyptians saw the woman that she was very beautiful.	ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד
15 And Pharoah's ministers saw her, and praised her to Pharoah;	טו ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה
and the woman was taken to Pharoah's house.	ותקח האשה בית פרעה
16 And Abram was treated well because of her and he received sheep, and oxen,	טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר

and donkeys, and servants, and maids, and asses,
and camels.

17 And the Lord afflicted Pharaoh with a severe (*lit*;
plague) illness and (also) his household,

because of the matter of Abram's wife Sarai.

18 And Pharaoh called (to) Abram, and said: What
is this you have done to me ?

Why did you not tell me that she was your wife ?

19 Why did you say: She is my sister ? and (so) I
took her to me as a wife;

and now, here is your wife, take (her) and go.

20 And Pharaoh gave orders about him to (his)
men; and they escorted him on the way,

with his wife, and all he had.

וּחֲמֵרִים וְעִבְדִּים וְשֹׁפְחֹת וְאֶתְנַת וְגַמְלִים

יז וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת פַּרְעֹה נֹגְעִים גְּדֹלִים וְאֶת בֵּיתוֹ

עַל דְּבַר שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ אֲבֵרָם

יח וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מָה זֹאת עָשִׂיתָ לִּי

לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הוּא

יט לָמָּה אָמַרְתָּ אַחֲתִי הוּא וְאָקַח אֶתָּה לִּי לְאִשָּׁה

וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קָח וּלֵךְ

כ וַיִּצְוּ עָלָיו פַּרְעֹה אַנְשֵׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ

וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ